նմա ոմանք որ փայտաւոք զգանձս հանեալ կո-
ղոպտեցին, մեռան: Աստուածատուր վ.ն նախ-
կին հակառակորդն վերաւորեալ հեծելով
մեռաւ: Էրէցն կարապետ ի տան իւրում
նստեալ յանկարծ մեռաւ: Էրեցն ներսէս ցաւա-
գնեալ ի նոյն աւուր շատ աւուրբք եւ մեռաւ:„
Բնագիրը կը շարունակուի՝ "Ոմանք եւ յաւուրս
յայսոսիկ մտին ի մէջ երկուց կաթողիկոսացն
իբր զի խաղաղացուսցեն, եւ զի չէր անկեղծա-
բար այլ փառամոլութեամբ եւ տգիտաբար եւ
եւս զանուն իւրեանց գերիվերոյ բարձրացուցա-
նել կամէին եթէ գերագոյն ցուցեալքն ոչ կա-
րացին զՀունս խռովութեանց գտանել, մեք
մեզէն գտցուք ասելով պռօսօպոպախտ բանիւք
եւ սնոտիասպաս պարծանօք զմեծաբանութիւնս
խօսէին ուր եւ երթային, եւ յայլ աշխարհ
գրեալ ծանուցանէին: Եւ ահա այսոքիկ են ազ-
գիս Հայոց իբրու արժանիս յիշատակի՝ արարք
եւ խելք Հանճարոյ եւ գիտութեան՝ որոց չէք
առողջութիւն յոտից մինչեւ ցգլուխ ըստ Եսայեայ,
եւ կայ առցէ այսու բանս:„

Երեմիա Չէլէպի իր "Տարեգրական պատ-
մութեան„ մէջ ալ (ձեռագիր ի Վ.ենետ. Ս. Ղզր.)
սրտառուչ գրչով կը նկարագրէ ժամանակին
այս դէպքերը, ինչպէս յառաջ կը բերէ Հ. Ց.
Թորոսեան (Վարք Մխիթ. Աբբ. Վ.ենետ. 1901,
էջ 28—30. տ. նաեւ Տր. Վ. Թորգոմեան
"Հ. Ամս.„ 1910, էջ 272: Չամչեան գ. 722
1690 տարին տեղաւորած է մէկ փոքր մասը): Հ.
Ց. Թորոսեանի Հրատարակութեան մէջ տեղ տեղ